

akí betekintést nyerme azokba az ügyekben, egészen más véleményvel lenne a hatóság működése felől. A közigazgatás hivatalos lapja tehát híven adná vissza a dolgok lényegét, az ügyek állását. Ezzel szemben: igaz, hogy ötezer koronánál jóval többbe kerülne a lap fönntartása, mert szervezni kellene nemcsak a dologi, hanem a személyi részét is. Egy közigazgatási ember nem igen érne rá arra, hogy mellékesen még a lap szerkesztésével is foglalkozzék, de azért vannak, akiknek ez ambíciójuk volna. Hogy a tervből lesz-e valami vagy sem, azt nem tudni most még, mert ez időszereint ott tartunk csak, hogy a tanács felhívta a szegedi nyomdatulajdonosokat, mennyiért állítanák elő a város hivatalos lapját.

BALOGH KÁROLY pénzügyi tanácsos.

— Hogy a közigazgatási lap létesítésének a terve hogyan került a tanács elé, ennek a története rövidesen a következő: Nemrégén *Bárkányi Zoltán* dr. községi bíró levelet intézett a polgármester urhoz, amelyben azt ajánlotta, hogy a város alapítson hivatalos lapot és nem titkolta azt sem, hogy ő ennek a lapnak felelősség mellett való szerkesztését ambicionálná. A polgármester ur erre átiratot tett, hogy foglalkozunk a lapalapítás tervével. Tekintettel arra, hogy ezt már több város megcsinálta, köztük a főváros is, mi is foglalkozni kezdünk a dologgal. Megjegyzem itt, hogy nem most először. A város, mint ilyen, sohasem akart lapot alapítani, eszébe se jutott volna ez egyik városnak sem, ha 1901-ben meg nem csinálják a Széll Kálmán-féle törvényt, amely elrendelte, hogy a megyei törvényhatóságok hivatalos sajtóorganumot adjanak ki. Ennek a mintájára kezdtek foglalkozni a dologgal a városok is és közülök több megcsinálta a hivatalos lapot. Mi nem akartuk az ügyet mindjárt a közgyűlés elé vinni. Előbb értesítéseket kértünk Debrecen, Temesvár, Pozsony, Kassa, Pécs városoktól, amelyek hivatalos lapot adnak ki és ezeknek az értesítéseknek az eredményeitől akartuk függővé tenni a további lépéseket. Ezek az eredmények kedvezőek. Minthogy azonban Szegeden tulságosan érzékenyek a lapkiadók, még ezután sem akartuk a közgyűlés elé vinni a tervet, hanem felszólítottuk a lapkiadókat és a nyomdavidálatokat, tegyenek ajánlatot a városnak, hogy mennyiért hajlandók a hivatalos lapot előállítani. Eddig van. Én a magam részéről nem sok jövőt jósolok a tervnek, amely nagyon is kétséges, bár a véleményem az, hogy egyike volna azon hasznos dolgoknak, amely ha kezdetben talán nem is jelentene sokat, de megfelelő fejlődéssel eredményeket lehetne vele elérni.

GAÁL ENDRE DR. kulturatanácsos.

— Tizenöt esztendő óta állandóan kísért a lapalapítási terv, amelyet egyideig felszinen szoktak tartani, azután megint letűnik, hogy újra felszínre kerüljön. Valahányszor foglalkozni kezdünk az ügygyel, mindig az tartotta vissza a tanácsot, hogy mi nek csináljunk mi konkurenciát közpénzekből öt-hat szegedi lapnak, ami mégis kulturát jelent és el kell ismerni, főként a lapoknak tulajdonítható, hogy a kultúra olyan kiválóan fejlődött Szegeden rövid idő alatt. De konkurenciát csinálna a város a nyomdai iparnak, amely szintén bámulatosan fejlődik. Tudomásom van arról, hogy számos fővárosi megországos egyesület Szegeden készítheti a nyomtatványait, mert itt még olcsóbban csinálják, mint Budapesten. A városnak semmi esetre sem szabad a nyomdai ipar fejlődését megakasztani. Az én véleményem tehát az, hogy a terv nagyon megfontolandó, mie-

lőtt keresztül vinnék. Azzal kell számolni, mi a fontosabb: azok a közérdekek, amelyek a lapalapítás ellen szólnak, mert rájuk nézve ez sok sérelmet jelentene, vagy azok, amelyek a hivatalos lap hivatva volna szolgáltatni és kielégíteni. Ebből a szempontból kell elbírálni alá venni a kérdést s azután lehet csak határozni arról, hogy adjon-e ki a város hivatalos lapot, vagy sem.

Munkásharcok Fiumében.

— Ezerháromszáz munkást kizartak. —

(Saját tudósítónktól.) Alig hat hónappal ezelőtt történt, hogy *Whitehead and Co* fiumei torpedógyár igazgatósága rövid időre kizárta munkásait, mert az egyik osztály személyzete *Durks* német mérnök ellen fordult, akit vas- és kőszéndarabokkal dobáltak meg ugyanarra, hogy sérülése csak hosszú idő múlva gyógyult meg. Ez az eset most megismétlődött.

A kovács műhely munkásai már napok óta elégedetlenek *Suplitt* munkavezetővel és tegnap délután, amikor a munkavezető belépett az osztályba, a munkások tütyülni kezdtek, széndarabokat dobáltak rá s ugyancsak megdobálták *Hassenteifel* mérnököt is, aki azért ment a műhelybe, hogy rendet teremtsen. A mérnök jelentést tett az esetről az igazgatóságnak, amely elhatározta, hogy a gyártelep ezerháromszáz munkását kizárja és az üzemet egyelőre megszünteti. A gyártelep munkásai nagyjából kiüföldiek és szervezettek, mert a legutóbbi kizárás alkalmával többen beléptek a szakszervezetbe.

Ma délelőtt a munkások egy ideiglenes bizottsága jelent meg a gyár vezetőségénél, hogy az esetleges békéről tárgyaljanak. A munkások azt állítják, hogy *Suplitt* velük szemben mindig rosszakaratúan viselkedett. Az előmunkás magatartásán kívül az is bántotta őket, hogy a kovácsműhelyben egy újabb rendszerű gépet alkalmaztak, amely a munkások keresetét jelentékenyen csökkentette.

A gyár vezetősége eddig még nem tett előterjesztést a munkaadók egyesületének. — Fiuméből jelentik: A *Whitehead and Co.* torpedógyárban a helyzet változatlan. A kizárt munkások a sztrájk tanyán tartózkodnak, itt vitatják meg az eshetőségeket és délben gyűlést tartottak, amelyen jelentést tett a sztrájkolók által kiküldött bizottság az igazgatósággal folytatott tárgyalásról. A rendet nem zavarták meg. — Késő éjjel jelentik Fiuméből: A munkások küldöttsége estefelé megjelent a torpedógyár igazgatóságánál és kifejezte a tegnapi incidensen való sajnálkozását. Az igazgató azt válaszolta erre, hogy a gyár holnap megkezdi üzemét és így munkába állhat mindenki. A gyár senkit sem bocsát el, még azokat sem, akik a tegnapi bajt okozták. Holnap a munkások munkába állnak és a gyár megkezdi az üzemet.

Orosz föllépés a porta ellen. Párisból jelentik: Az *Echo de Paris* je forrásból tudni véli, hogy Oroszország bizonyos garanciákat akar kérni a portától a *Dardanellák kérdésében*, mintegy viszonzásul azért, mert Konstantinápolyban német katonai bizottság van. Ha a török kormány vonakodnék tárgyalásba bocsátkozni Oroszországgal, az orosz kormány ragaszkodni fog ahhoz, hogy pontos fölvilágosítást kapjon arról, hogy minő hatalommal ruházták föl a német katonai bizottságot.

Kitépte lovának a nyelvét.

— Bestiális városi kocsis. — Előzetes letartóztatásba helyezték. —

(Saját tudósítónktól.) Az állatkinzásnak borzalmas formáját eszelte ki *Egyházi József* szegedi köztisztasági vállalatnál alkalmazott városi kocsis. Vasárnap délelőtt a huszárlaktanyához küldték ki az összegyűlt hulladék és szemét elszállítására végett. *Egyházi* kiment kocsijával, amely elé egy ló volt fogva, a megjelölt helyre és a nedves időben behajtott a kocsit az út közepén lévő sártengerbe. Itt aztán a vasládákba rakott szemetet a kocsira rakta és mikor ez teljesen megtelt, akkor hajszolni kezdte a lovat. A ló azonban a legnagyobb erőfeszítés mellett sem bírta a nehéz, megterhelt vaskocsit a sárból kihuzni.

Egyházi jó ideig nyaggatta a megkínzott állatot, amely minél jobban erőködött, annál inkább belerántotta a kocsit a sárba. Végül is a kocsis elunta a dolgot, felkapta az ostort és annak nyelével teljes erejéből ütlegelte a lovat. Mindez hasztalan volt, mert a ló nem bírta a kocsit előhuzni, bár már csak úgy hullott róla a verejték és tajtékzott a szája. Ekkor a bestiális ember rettenetes durvaságra szánta rá magát. Neki ugrott a szegény, kifáradt párának, a zablyával széjelnitotta a száját, jobb kezével elkapta a nyelvét, egyet csavart rajta és tövestül kiszakitotta. A ló az intőzatos fájdalomtól azonnal összerogyott, mire *Egyházi*, ez az emberi mivoltából kivetkőzött gonosztevő, a legnagyobb nyugalommal ott hagyta az állatot az út közepén és visszament a köztisztasági telepre jelenteni, hogy a lóva nem bírja a kocsit kihuzni; lefeküdt az uton, mert „kiesett a nyelve.”

Természetesen a köztisztasági telepen mindjárt sejtették, hogy miről van szó. A vizsgálat nyomában megindult. A helyszínére kiküldték a városi főállatorvost, aki megállapította, hogy a lónak a kocsis kitépte a nyelvét. A főállatorvos is esodálkozását fejezte ki e fölött a haldatlan kegyetlenség felett, amely talán soha elő nem fordult még a kocsis urak „szaktudományában” sem. Először ehhez rettenetes erő kell, másodsor pedig bizonyos anatómiai ismeret, amelynek a derék *Egyházi* ugyilátszik birtokában volt, mert csavarás nélkül, nem bírta volna kitépni a lónak a nyelvét. Egyébként a kocsis nem is tagadta tettét, amikor a főorvos vállatára fogta. Azt válaszolta a hozzá intézett kérdésekre, hogy olyan dühös volt, hogy azt sem tudta, mit csinál, mert a ló nem akarta huzni a kocsit.

A vizsgálat megejtése után, azonnal értesítették az esetről *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitányt, a köztisztasági vállalat vezetőjét, aki példásan megbüntette a bestiális kocsist, olyan megtorló intézkedést statuálván, amely a jövőben kizárja a hasonló eseteket. Először is nyomban elbocsájtotta állásából, a fizetését visszatartotta és mivel így *Egyházi* foglalkozás és lakás nélkül maradt, a városnak pedig jelentékeny kárt okozott, előzetes letartóztatásba helyeztette.

A lovat azonnal el kellett adni — potomáron — a lómezőszárszéknek. A városi közszolgálatban szerencsétlen véget ért párának a husát, már bizonyára ki is mérték a mézarszékben és a szegény emberek már nagyban vásárolják a husát.

Érdekes azonban még az és feltétlen meg kell említenünk, hogy a botrányos esetet a legnagyobb titokban tartották. Az ügyeletes